

— — Obsah

I)

POZDRAV PÁMBU, PANE RANDÁK

Pan Randák vypravuje od začátku o svém nepochopeném mládí a o velké chuti k jídlu	— — 13
Učení — mučení — darmo vzpomínat	— — 16
Knize pán je knize pán	— — 19
Člověk vydělá někdy jen tu těžkou zkušenost	— — 21
O roznásce bot a potrestaném sladákovi	— — 24
O tom, jak je někdy život těžký, zvlášt' když člověk zjistí, že má sklonky k tuláctví	— — 30
U nového mistra v „dalekej“ cizině	— — 53
Truchlivá příhoda s horkou jitrnici	— — 54
Konečně doučen	— — 58
O výhodách tovaryšského listu a jak se kdysi vandrovalo	— — 60
O tom, jak se člověk doma těžko uplatňuje, i kdyby dělal třeba zázraky	— — 62
Slavným trumpetistou proti své vůli	— — 65
O prvních toulkách a o tom volání divočiny	— — 75
Léta jsou tu, a člověk musí k odvodu	— — 80
Pan Randák opouští rodnou ves, tentokrát na padesát let	— — 84
O tom, jak je Vídeň pěkné město a jak „chudej hoch musí mít za ušima“	— — 90
Dolů do Dolních Štajer a do knížecích služeb	— — 106
Opičák Fricek	— — 108
Víno je nebeský dar, ale pivo taky	— — 111
Fricek se seznamuje s Tátenbachem	— — 113
Hrůzostrašné vypravování o hradu Tátenbachu	— — 115
Na Tátenbachu přece straší	— — 119

Příjezd panstva a o tom, jak je život při dvoře těžký	— — 124
O popletených temperaturách	— — 131
Malá ukázka dvorských intrik neboli propletenců	— — 133
Zima a všední život a o tom, jak se člověku i zvířeti v cizině stýská	— — 143
Pohádka o hladovém vlku a pěkném bernardýnovi	— — 147
Hurá do světa, kde růže rozkvétá, čili zpátky do Čech	— — 151
Něco o Frantovi Přihodovi	— — 155
Randákova havířská balada	— — 160
Pan Randák tvrdí, že „každej člověk je nějak užitečnej“	— — 172
Pan Randák se setkává se svým učitelem a mistrem	— — 176
Pan Randák končí prvou svou epochu	— — 185

II)

I DEJŽ TO PÁMBU, HOLENKOVÉ

Sbohem, bláhové mládí!	— — 191
Sbohem, toulky!	— — 192
Pan Randák uvažuje o tom, jak je vojna vlastně prospěšná	— — 196
Pan Randák se setkává na vojně se starým známým	— — 198
Franta Přihoda nenávidí puntičkářství a „outlocitnost“	— — 202
Pan Randák se seznamuje s panem baronem	— — 213
Když pan Randák dosloužil, tak šel ještě sloužit	— — 217
O tom, jak skončil Franta Přihoda	— — 217
Pan Randák: „Tak ale abych pokračoval...“	— — 219
Poplach	— — 222
Pan Randák odchází z vojny a jde zas do panských služeb	— — 228
Pan Randák si časem rád zafilozofuje	— — 232
Pán a sluha — rytíř a panoše	— — 234
Pan Randák se musí zmínit o výchově dětí	— — 239
Začíná se propletenecký arciknížetem	— — 242

Slavné uvítání — —	244
Pan Randák pozoruje s obavami, že se sláva stupňuje — —	246
Pan Randák pozoruje dál, že „inkognyto“ se rozrůstá — —	248
Pan Randák říká: „Všechno má svý dvě stránky, tu legrační a tu praktyckou“ — —	252
Pan Randák líčí, jak se „inkognyto“ rozšířilo mezi lid obecný — —	257
Málem — a bylo po legraci — —	260
Dopadlo to dobré — —	268
S „inkognitem“ ještě není konec — —	269
Pan Randák vysvětluje — —	273
O slovanské vzájemnosti — —	275
Konečně na místě — —	278
„Kolácijs“ čili žranice — —	281
Panské jízdy — —	284
Pan Randák jako krotitel medvědů — —	287
Cesta nebo tobogan — —	291
Pan Randák je proti nimrodům — —	292
Takový život není pro pana Randáka — —	294
Pan Randák si všimne, že už není klukem — —	296
Trudná zaměstnání — —	298
Pan Randák odejde do lesů a niv, ale dřív se stane „avijatykem“ — —	301
Pan Randák se stane „asistentem“ u první české vzduchoplavby — —	309
Pan Randák se zmocňuje vzdušného prostoru — —	315
Na život a na smrt — —	325
Pan Randák se vzdaluje „lábyryntu světa“ — —	332
S Vojtíškem Pašulou až do konce — —	334
Sbohem, Vojtíšku! — —	339
„Celej svět hraje divadlo“ — —	342
Pan Randák se v poslední kapitole vrací konečně do své rodné obce — —	358
Doma — —	361